

සාරය: සුමිතිරි දරුවනි, ඔබ සිහි කිරීමේ සිටින අතර, කලී යුග රාත්‍රිය අවසන් වෙයි. ඔබ පියා සමඟ ආපසු ගොස් ඉන්පසුව දහවලට යයි. මෙය ආශ්වාසයෙන් වන්දනා ගමනකි.

ප්‍රශ්නය: ඔය දරුවන් දිව්‍යලෝකයට යන්නට ආශා කරන්නේ ඇයි?

පිළිතුර: ඔය දරුවන් දන්නවා, ඔබ දිව්‍යලෝකයට යන විට, ඉතිරි සියලුම ජීවයන්ට ද පෙරලා සාම දේශයේ නිවහනට යාමට හැකි වීම නිසා, ඔවුන්ට ද යහපතක් සිදුවන බැවින්, දිව්‍යලෝකයට යාමට ඔබට තත්භාවක් නොමැති නමුත්, දිව්‍යලෝකය ස්ථාපිත කිරීමට ඔබ විශාල උත්සාහයක් දරනවා. එබැවින් ඔබ නිසැකවම එම දිව්‍යලෝකයේ අධිපතියන් වෙයි. කෙසේවෙතත්, ඔබට වෙනත් කිසිදු ආශාවක් නැත. මනුෂ්‍යයන් දෙවියන්ගේ දර්ශනයක් ලබාගැනීමට ආශා කරන නමුත් ඔබට, දෙවියන්ම උගන්වයි.

ගීතය: අහෝ රාත්‍රි සංචාරකයාණෙනි, වෙහෙස නොවන්නද, අරුණෝදයේ ගමනාන්තය වැඩි ඇතක නැහැ! මිමි ශාන්ති. ඔය දරුවන්ට 'රාත්‍රි සංචාරකයන්හි' අරුත, ඔබගේ උත්සාහයට අනුව අංක පිළිවෙලට වැටහෙයි. ඔය දරුවන් අඛණ්ඩව ස්ව-දර්ශන වක්‍රය බ්‍රමණය කර, සිහිපත් කිරීමේ සිටින්නේ නම්, ඔබ දහවල, එනම් දිව්‍යලෝකයේ බොහෝ සම්පයට පැමිණ ඇති බව ඔබට වටහාගැනීමට හැකි වෙයි. මෙය අසීමිත දහවල සහ රාත්‍රිය බව, ඔය දරුවන්ට විස්තර කර දී තිබේ. එය බ්‍රහ්මාගේ අසීමිත රාත්‍රිය ලෙස හැඳින්වෙයි. ග්‍රන්ථවල සඳහන් කර ඇති නම ඉතා අලංකාරයි. එය ලක්ෂ්මී සහ නාරායන්ගේ රාත්‍රිය ලෙස හැඳින්වෙන්නේ නැත. නැහැ එහි කියැවෙන්නේ 'බ්‍රහ්මාගේ දහවල සහ බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රියයි.' ලක්ෂ්මී සහ නාරායන් සත් යුගයෙහි එහි පාලනය කළා. ලෝක වක්‍රය අනිවාර්යෙන් බ්‍රමණය විය යුතුයි. සත් යුගයේ ලක්ෂ්මී සහ නාරායන්ගේ රාජධානිය අනිවාර්යෙන් නැවතත් පැමිණෙයි. සත් යුගයට පසුව, ඊදි, තඹ සහ කලී යුග නියත වශයෙන්ම පැමිණෙයි. එබැවින් එම පාලකයන්ම නැවත වරක් අනිවාර්යෙන් සිටියි. බ්‍රහ්මාගේ මාර්ගයෙන් ඔය දරුවන්ට මෙම දැනුම ලබා දෙන්නේ ශිව බාබා පමණයි. ලෝක වක්‍රය පිළිබඳ මෙම දැනුම ඔබට පමණක් තිබෙන්නේ මේ නිසයි; දේවතාවන්ට එය නොමැත. මෙම වක්‍රය ඔය බ්‍රහ්මයන්ගේ බුද්ධිය වටා බ්‍රමණය වෙයි. මේ නිසයි, 'බ්‍රහ්මා සහ බ්‍රහ්ම කුමාරීන් සහ බ්‍රහ්ම කුමාරයන්ගේ රාත්‍රිය, යන ව්‍යවාහාරය භාවිත වෙන්නේ. ඔබ දැන් දහවල වෙතට ගමන් කරනවා. සත්යය දහවල ලෙසත්, කලී යුගය, රාත්‍රිය ලෙසත් හැඳින්වෙයි. කලී යුගයේ අවසානය සහ සත්යයේ ආරම්භය අතර ඇති සංගමයේ, ඔබගේ වන්දනා ගමන සිදුවන බව, ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔබ අසුන්ගෙන සිටින්නේ කලී යුගයේ නමුත් ඔබගේ බුද්ධිය තිබෙන්නේ එහිය. ඔහු තම සිරුර අතහැර පියා වෙතට පෙරලා යා යුතු බව, ජීවත්වීමට වැටහෙයි. ඔබගේ ගමනාන්තයට ඔබ ලඟා වූ විට, එනම් පියා ඔබට යෝගාව ඉගැන්වීම නතර කළ විට, අවසානයේදී, ඔබ ඔබගේ ශරීර හැර යයි. ඔබ ඔබගේ ඉගෙනුම සම්පූර්ණ කරන තුරු, පියා නොකඩවා ඔබට උගන්වයි. ඔය දරුවන් පියාගේ සිහි කිරීමේ සිටියි. ඔබ එවන් සිහි කිරීමේ සිටින අතර, රාත්‍රිය අවසන් වී, ඔබ පියා වෙතට ආපසු යයි. ඉන්පසුව ඔබ දහවලට යයි. ඔබගේ ආශ්වාසයෙන් වන්දනා ගමන මෙයයි. පියා ඔය බ්‍රහ්ම කුමර කුමරියන් වෙනුවෙන් දහවල ස්ථාපිත කරයි. දහවල, එනම් ස්වර්ණමය යුගය දැන් පැමිණීමට ඉතා ආසන්නයි. ඔබ දැන් කලී යුග රාත්‍රියේ අසුන්ගෙන සිටින බැවින් ඔබ අඛණ්ඩව පියා සිහි කළ යුතුයි. සියලු දෙනාම නියත වශයෙන්ම මිය යාමට ඇති බව පියා පහදා දෙයි. මිනිසුන් විමසන්නේ: අප මිය යන්නේ කවදාද? විනාශය සිදුවන්නේ කවදාද? ඔබ දිව්‍යමය දර්ශන වලින් විනාශය දක ඇති අතර ඔබ අනිවාර්යෙන් ඔබගේ භෞතික ඇස් දෙකින් එය දකිවී. ඔබට දර්ශන ලැබී ඇති ස්ථාපනය, ඔබගේ භෞතික ඇස් දෙකින් ඔබ දකිවී. ප්‍රධාන වශයෙන් විනාශයේ සහ නිර්මාණයේ දර්ශන ලැබුණේ, ඔහුගේ දහවල සහ රාත්‍රිය ප්‍රශංසාවට ලක්ව ඇති, බ්‍රහ්මායයි. එබැවින් දිව්‍යමය දර්ශන වලින් දක ඇති සෑම දෙයක්ම, නියත වශයෙන්ම ප්‍රායෝගික ලෙස සිදුවෙයි. භක්ති මාර්ගයේ ඔබට ලැබුණු දර්ශන ද ඔබට පෙනුණේ, දිව්‍යමය දර්ශන මාර්ගයෙන්ය. ඔබ මේවා ද දිව්‍යමය දර්ශන මගින් දකියි. ඔබ තවදුරටත් කිසි දේකට ආශා නොකරයි. සත්යාසීන්, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය දක ගැනීමට ආශා කරයි. මෙහි, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවයම අසුන්ගෙන, ඔබට උගන්වයි. ඔබ දිව්‍යලෝකයට යාමට ආශා කරයි. ඔබ දිව්‍යලෝකයේ සිටින විට, අන් සියලු දෙනාටමත් යහපතක් සිදුවන බව, ඔය දරුවන්ට වැටහෙයි. අසීමිත පියා, මනුෂ්‍ය ලෝකයේ නිර්මාණකරු වන බිජය, වෘක්ෂයේ ආරම්භය, මැද සහ අවසානය දන්නා බව, ඔය දරුවන් දැන් දන්නවා. අප එම පියාව සහ ඔහුගේ උරුමය දන්නවා. වෙනත් ගස් ගැන, ගසක් අඹ ගසක්ද කියා ඔබට කීමට හැකි වෙයි. ප්‍රථමයෙන් බිජය පැළ කරන අතර ඉන්පසුව පත්‍ර දෙකක් හෝ සතරක් මතු වන අතර ඉන්පසුව ගස වර්ධනය වීම ආරම්භ වෙයි. එය අජීවී බිජයකි. කෙසේවෙතත් මෙම පියා, මනුෂ්‍ය ලෝක වෘක්ෂයේ ජීවමාන බිජයයි. ඔහු හැඳින්වෙන්නේ දැනුමින් පිරිසුන් කෙනා ලෙසයි. මෙය, ඔබට මෙම දැනුම ලැබෙන පාසැලක් බව, ඔය දරුවන් දන්නවා. ඔබ යෝගාව ද හදාරනවා. මෙය හැදෑරීමෙන් ඔබ අනාගත රාජ කුමර කුමරියන් වනවා. ජීවත්වීම අනිවාර්යෙන් පිවිතුරු විය යුතුයි. දැන් සෑම කෙනෙක්ම අපවිත්‍ර නමුත්, ඔබ ඔවුන් අපවිත්‍ර බව පවසන්නේ නම්, ඔවුන් එය විශ්වාස නොකරයි. ඔවුන් පවසන්නේ ක්‍රිෂ්ණාගේ දේශයේ පවා මිනිසුන් එකිනෙකාට දුක් දුන් බවත්, කාන්ස්, රාවණ ආදීන් එහි විසූ බවයි. පිවිතුරු අය ලෙස හැඳින්වීමට හැකි වන්නේ, එකිනෙකාට සතුට ලබා දෙන අයට පමණයි! දිව්‍යලෝකයේ කිසිවෙක් කිසිවෙකුට දුකක් නොදෙයි. එහිදී සිංහයා සහ බැටළුවා එකම විලෙන් එකට වතුර බොයි; ඔවුන් කිසිවෙකුට හිංසා නොකරයි. කෙසේවෙතත්, මෙම දේවල් වටහා ගන්නේ ඉතා සුළු පිරිසකි. ඔවුන්ගේ බුද්ධිය තුළ රැඳී තිබෙන්නේ, ඔවුන් ඉගෙන ගෙන ඇති කුමන හෝ ආගමික ශාස්ත්‍ර පමණයි. දේවතාවන්ගේ වන්දනාකරුවන් තමන්ගේම මුහුණට පහර දෙයි. තම දේවතාවන්ට අපහාස කිරීමෙන් හින්දුන් ඔවුන්ගේ මුහුණට පහර දී ගන්නා. ක්‍රිස්තුතුමා, බුදුන් ආදීන්ට බොහෝ ප්‍රශංසා කරන නමුත් හින්දුන් දේවතාවන්ට අපහාස කර තිබේ. මෙය ධර්මයට අපහාස කිරීමයි. ගීතාවේ මෙසේ පවසා තිබේ: අධර්මිෂ්ඨකම සහ දූෂිත බව ඇති ඕනෑම විටෙක මා පැමිණෙනවා. භාරතයේ නම පවා සඳහන් කර ඇත. දූෂිත මෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ ද භාරතයයි. වඩාත්ම ශ්‍රේෂ්ඨ වූයේ ලක්ෂ්මී සහ නාරායන්ය. පහත් සහ දූෂිත මනුෂ්‍යයන්,

ශ්‍රේෂ්ඨ අය ඉදිරියේ හිස නමයි. සන්යාසීන් පිවිතුරුව සිටින නමුත්, ඔවුන් දෙවියන් නොහඳුනයි. ඒ වෙනුවට ඔවුන් තමන් දෙවියන් බව පවසයි. සියලුම ගුරුන් ආදීන් ද අපවිත්‍ර වන අතර පාපයේ ගැලෙයි. දූෂිත අය අපවිත්‍ර බව හැඳින්වෙන අතර ඔවුන් පිවිතුරු අය ඉදිරියේ හිස නමයි. ඔවුන් තම ගුරුන් ලෙස සන්යාසීන් හඳාගන්නේ, ඔවුන් මෙන් තමන්ට ද පිවිතුරු කරවනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙත්ය. මෙකල, සන්යාසීන් වන්නේ ඉතා කලාතුරකින් කෙනෙකි. එබැවින් ඔවුන්මත් (ගුරු) අපවිත්‍ර බැවින්, ගෘහවාසියෙක් තම ගුරු බවට පත්කර ගැනීමේ ඇති යහපත කුමක්ද? කෙසේවෙතත්, අළුතින් පැමිණෙන ජීවත්මයන්ට යම් ප්‍රශංසාවක් තිබේ. මිනිසුන්ට පුනෙක් ඉපදුණු විට හෝ මුදල් ලැබුණු විට, ඔවුන් සතුටු වෙයි. මෙය සිදුවීම දකිමෙන්, ඔවුන් ද එම ගුරුගේම අනුගාමිකයන් වෙයි. ඇත්ත වශයෙන් මිනිසුන් ගුරු කෙනෙක් වෙතට යන්නේ විමුක්තිය ලබා ගැනීමටයි. එබැවින් අභිචාර්යයන්ම ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන්නේ පංච පාපයන් අහඟුරු පිවිතුරු වූ පුද්ගලයෙක්වයි. එසේ නොමැතිව ගෘහවාසියෙක් තමාගේ ගුරු බවට පත්කර ගැනීමෙන් කෙනෙකුට අත්කර ගත හැකි යහපත කුමක්ද? කෙසේවෙතත්, දහස් ගණනින් අනුගාමිකයන් සිටින, මහ ලොකු ගෘහවාසී ගුරුන් සිටියි. යමෙක්, වරක් ගුරු කෙනෙක් හඳාගත් විට, එම ගුරුගේ සිහසුන පැවතෙයි. ඔහුගේ අනුගාමිකයන් ඔහුගේ දෙපා දොවා, එම ජලය පානය කරයි; එය අන්ධ විශ්වාසය ලෙස හැඳින්වෙයි. මිනිසුන් මෙසේ ගායනා කරන නමුත්: 'අහෝ දෙවියනේ, ඔබ අන්ධයින්ට සැරයටියයි' ඔවුන්ට එහි අරුත නොවැටහෙයි. ඔබට අනුවණ මෙන්ම අන්ධයින් බවට පත් කරවන්නේ මායා, රාවණයි. සෑම කෙනෙක්ම ගල් බුද්ධියක් ඇති කෙනෙක් බවට පත් වී ඇත. පියා මෙසේ පවසන්නේ ඒ නිසයි: මා ඇවිත්, ඔබට සියලුම ශාස්ත්‍රයන්ගේ සාරය පවසනවා. නාරදගේ නිදසුන ලබා දී ඇත්තේ: ඔහුට තමන්ගේම මුහුණ දෙස බලා, ඔහු ලක්ෂ්මී විවාහ කරගැනීමට සුදුසුද කියා බලන්නට කියා තිබුණා. ලක්ෂ්මී, දිව්‍යලෝකයේ සිටිවි. ඔබ අනාගතයේදී ලක්ෂ්මී හෝ නාරායන් විවාහ කරගැනීමට උත්සාහ දරමින් සිටින බව, ඔබට දන් වැටහෙයි. එම නිදසුන අයත් වන්නේ මෙහිදීය. ඔවුන්ගේ මුහුණ, මනුෂ්‍යයන්ගේ මෙන් වුවත් ඔවුන්ගේ වර්ත ලක්ෂණ රිච්චුන්ගේ මෙකි. පියා පවසන්නේ: තමන්ගේම මුහුණ දෙස බලන්නද, ඔබ ලෝකයේ අධිපතියන් බවට පත්වීමට කැමති නිසා, ඔබ තෘෂ්ණාව ඇති අය බව මිනිසුන් කියයි. ඔබ ඔවුන්ට විස්තර කළ යුතුයි: නමුත් අප මුළු ලෝකයම දෙවිලොව බවට පත්කරවනවාද, අප මෙතරම් උත්සාහ දරන බැවින් අප නිසැකවම ලෝකයේ අධිපතියන් විය යුතුයි. කොහොමනමුත්, යම් කෙනෙක් පාලනය කළ යුතුයිද, ප්‍රථම සහ විශාලතම සතුරා වන්නේ රාගය බව, බාබා විස්තර කර දී තිබේ: එය මනුෂ්‍යයන්ට මුළු සිට මැද හරහා අවසානය දක්වාම දුක් ගෙන දෙයි. එය වක්‍රයෙන් භාගයක් ඔබගේ නපුරුම සතුරාය. නාටකයේ සතුට සහ දුක තිබෙන නමුත්, ඔබට දුකට පත් කරවන කෙනෙක් ද සිටිනවා, ඒ රාවණයි. වක්‍රයෙන් භාගයකට රාවණගේ රාජධානිය තිබෙයි. මෙම දේවල් දන්නේ ඔය දරුවන් පමණයි, නමුත් ඔබ අංකානුරූපයි. ටිකක් බලන්න: ඔවුන් පවසන්නේ ශංකර් සහ පාර්වති කාශි කඳු මුදුනේ වාසය කරන බවයි. ජනාධිපති ආදීන් පවා කශිලාශ කඳු මුදුනේ, අමර්නාත් වලට යයි. කෙසේවෙතත්, ශංකර් සහ පාර්වති පැමිණියේ කොහේ සිටද කියාවත් ඔවුන්ට වැටහෙන්නේ නැත. අමරණියත්වයේ කතා පුවත පාර්වතිට පැවසුවේ, ඇය පහත් තත්ත්වයක සිටි නිසාද? සුක්ෂම කලාපයේ පහත් වීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. මිනිසුන් හක්ති මාර්ගයේ වැටී වැටී බොහෝ දුර ගමන් කරයි. මනුෂ්‍යයන්ට දුක් විඳීමට ඇති අතර, ඔවුන්ට ලැබෙන කුමන හෝ ලැබීමක් වුවද තාවකාලිකයි. එය කුමන අන්දමේ ලැබීමක්ද? ඔවුන් වන්දනා ගමනක සිටින තුරු පිවිතුරුව රැඳී සිටියි. සමහරුන්ට මත්පැන් නොමැතිව ජීවත් විය නොහැකි බැවින් ඔවුන් මත්පැන් බෝතලයක් සහවා ගෙන රැගෙන යයි. එයට වන්දනා ගමනක් යැයි කිව හැක්කේ කෙසේද? එහි බොහෝ කැළි කසල තිබේ, අහන්නවත් එපාද, දූෂිත මනුෂ්‍යයන් එහිදී පාපයේ පවා ගැලෙයි. මනුෂ්‍යයන්ට දැනුම නොමැති නිසා ඔවුන් සිතන්නේ හක්තිය හොඳ බවත්, වන්දනාමාන සිදු කිරීමෙන් ඔවුන්ට දෙවියන් මුණ ගැසිය හැකි බවත්ය. වක්‍රයෙන් භාගයක්ම ඔබ හක්ති මාර්ගයේ වැටී වැටී ගමන් කළ යුතුයි. වක්‍රයෙන් භාගයක හක්තිය අවසන් වන විට, දෙවියන් පැමිණෙයි. බාබාට ඔබ ගැන අනුකම්පාවක් ඇතිවෙයි. හක්තියේ යෙදීමෙන් ඔබට දෙවියන් හමුවනවා නොවෙයි. එය එසේ නම්, ඔවුන් දෙවියන්ට අඩ ගසන්නේ ඇයි? ඔවුන් ඔහුට සිහි කරන්නේ ඇයි? ඔවුන්ට දෙවියන් හමුවිය හැකි බව, එකල ඔවුන්ට වැටහෙන්නේ නැත. වන්දනාමාන කිරීමෙන් කෙනෙකුට ක්‍රිෂ්ණාගේ දර්ශනයක් ලැබෙන්නේ නම්, ඔහු සිතන්නේ ඔහුට දෙවියන් හමුවී ඇති බවත් ඔහු පාරාදිසියේ වැසියෙක් වී ඇති බවත්ය. ඔවුන්ට ක්‍රිෂ්ණාගේ ඝෂණික දර්ශනයක් ලැබෙයි, එපමණයිද, ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණාගේ දේශයට ගියා වැනිය. කෙසේවෙතත්, කිසිවෙක් සැබවින්ම එහි නොයයි. හක්ති මාර්ගයේ අන්ධ විශ්වාසය බොහෝ සේ තිබේ. ඔය දරුවන් දන් මේ සෑම දෙයක්ම වටහාගෙන තිබේ. පියා පැමිණෙන්නේ සාමාන්‍ය සිරුරකයි; ඔහුට බොහෝ අපහාස දරාගැනීමට සිදුව ඇත්තේ ඒ නිසයි. එය මෙම ශරීරය නොවූයේ නම්, ඔහු ඇතුළු වන්නේ කුමන ශරීරයටද? ක්‍රිෂ්ණාගේ සිරුර තුළ, ඔහුට අපහාස කළ නොහැක. එය පිවිතුරු කිරීම සඳහා, ක්‍රිෂ්ණාට අපවිත්‍ර ලෝකයට ඇතුළු වීම, සිදු විය නොහැක්කක්. ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණාව පාරිශුද්ධකරු ලෙස හඳුන්වන්නේ නැත. පාරිශුද්ධකරු කවරෙක්ද හෝ ඔහු පැමිණෙන්නේ කෙසේද කියාවත් මනුෂ්‍යයන්ට වැටහෙන්නේ නැත. මිනිසුන්ට කිසිදෙයක් විශ්වාස කළ නොහැකි වී තිබෙන්නේ මේ නිසයි. ඔහු බ්‍රහ්මාගේ සිරුර තුළට ඇතුළු වන්නේ කෙසේද කියා ශාස්ත්‍රයන්හි සඳහන් කර නැත. බ්‍රහ්මාගේ මුඛය මගින් සූර්ය වංශික සහ චන්ද්‍ර වංශික ආගම් ස්ථාපිත වන බව ඔවුන් පවසයි. ඉන්පසුව එය සිදුවන්නේ කවදාද සහ කෙසේද කියා ඔවුන්ට අමතක වෙයි. වක්‍රයන්ගේ සංගමයේදී, ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා අභිචාර්යයන් මෙහි සිටිය යුතුයි; බ්‍රහ්මීන්වරුන්ගේ නව ලෝකය නිර්මාණය විය හැක්කේ එවිට පමණයි. මනුෂ්‍යයන් සම්පූර්ණයෙන් අවුලට පත්ව සිටියි; ඔබ ඔවුන්ට මාර්ගය පෙන්විය යුතුයි. පියා පැමිණ ඇති විශාල සේවයක් සිදුකරයි. පාපයන් පහ නිසා, ඔබ අඛණ්ඩව රිච්චුන්ටත් වඩා අත්ත වෙමින් සිට ඇති බව ඔබට වැටහෙයි. අප දේවතාවන්ට සිටි අතර, අප පත්ව ඇත්තේ කවුරුන් බවට ද කියා ටිකක් බලන්නද, පියා පැමිණ එවන් අයට නැවතත් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත්කරවයි. එබැවින් ඔබ පියාට කෙතරම් ආදරය කළ යුතුද? මෙය ඔබට පවසන්නේ

පියාද, දාදාද? බොහෝ දරුවන් මෙයටත් නොදනි. පියා පවසන්නේ: සිතන්නද, මට සෑම විටම මෙම රථය තුළ සිටිය හැකිද? එය සිදුවිය නොහැක්කේ. මා පැමිණෙන්නේ සේවය කිරීමටයි. කෙනෙක් මෙසේ විමසූ බවට පුවත බාබාට අසන්නට ලැබුණා: මනුෂ්‍යයන්ට, කිසිවෙකුට සතුට ලබා දිය හැකිද? මෙය මනුෂ්‍යයන්ගේ අතේ තිබෙන දෙයක්ද? එවිට තවත් කෙනෙක් මෙසේ පිළිතුරු දුන්නා: නැහැ, මිනිසුන්ට සතුට ලබා දිය හැක්කේ දෙවියන්ට පමණයි; කිසිම දෙයක් මනුෂ්‍යයන්ගේ අතේ නැහැ. එවිට දරුවෙක් මෙසේ කීහ: 'නැහැ, සතුට ලබා දෙන්නේ මනුෂ්‍යයන්; සෑම දෙයක්ම සිදුකරන්නේ මනුෂ්‍යයන්, කිසිම දෙයක් දෙවියන්ගේ අතේ නැහැ.' අහ! නමුත් ඔබ කිසිවක් නොදෙයි! සෑම දෙයක්ම තිබෙන්නේ දෙවියන්ගේ අතේය. සෑම කෙනෙක්ම ශ්‍රීමත් අනුගමනය කළ යුතු බව ඔබ විස්තර කළ යුතුයි. පරම පියාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ උපදෙස් නොමැතිව කිසිම කෙනෙකුට සතුට ලබා දිය නොහැක. ඔබ තමන් ශ්‍රේෂ්ඨ බව නොසැලකිය යුතුයි. අප ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් මුළු ලෝකයම දිව්‍යලෝකය බවට පත් කරවනවා. දරුවන් කෙතරම් විශාල වැරදි සිදුකරනවාද කියා ටිකක් බලන්නද, මිනිසුන් පවසන්නේ, එය දෙවියන්ගේ අතේ ඇති බවයි, නමුත් බුද්ධ කුමර කුමරියන් පවසන්නේ එය මනුෂ්‍යයන්ගේ අතේ ඇති දෙයක් බවයිද, ඇත්ත වශයෙන්ම එය තිබෙන්නේ පියාගේ අතේය. ඔබට ශ්‍රීමත් නොමැතිව කිසි දෙයක් කළ නොහැක. මිනිසුන් සම්පූර්ණයෙන්ම සත්‍යක වටිනාකමක්වත් නැති අය බවට පත්ව ඇත. පියා පවසන්නේ: රාවණ ඔය මනුෂ්‍යයන්ට ගල් බුද්ධි ඇති අය බවට පත් කරවයි. මා පැමිණ ඔබට දිව්‍යමය බුද්ධි ඇති අය බවට පත් කරවනවා. සියලුම ප්‍රශංසාව යා යුත්තේ පියාටයි. අප ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරනවා. දෙවියන් හැර වෙනත් කිසිම කෙනෙකුට මනුෂ්‍යයන්ට ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් කළ නොහැක. අවවා.

බුද්ධිමානවත් මුඛයෙන් උපන් නිර්මාණයට, බුද්ධිමත් වංශයේ මාණික්‍යයන්ට, ස්ව-දර්ශන චක්‍රධාරීන්ට, සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්පාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුඛ උද්‍යානක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණිය සඳහා සාරාංශය:

1. අපගේ හඳවත් තුළ, පියා කෙරෙහි සැබෑ සෙනෙහස තිබිය යුතුයි, බොහෝ සේවය කරන ඒකායන කෙනා ඔහු වන අතර, අපට එතරම් ශ්‍රේෂ්ඨ දේවතාවන් බවට පත් කරන්නේ ඔහුයිද, දේවතාවන් මෙන් සෑම කෙනෙකුටම සතුට ලබා දෙන්න.
2. නිරන්තරයෙන් ඒකායන පියාව ප්‍රශංසා කරන්න. තමන් ශ්‍රේෂ්ඨයෙක් බව නොසැලකන්න.

වරදානය: ඔබ නිරන්තරයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ ක්‍රියා සිදු කිරීමෙන් සාර්ථකත්වයේ එළ නෙලා ගන්නා, දැනුමැති සහ යෝගී ජීවත්මයක් වේවා.
දැනුමැති සහ යෝගී ජීවයන්ගේ ක්‍රියා, ස්වභාවයෙන්ම යුක්තියක්වයි. යුක්තියක්ව යනු නිරන්තරයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ ක්‍රියා සිදු කිරීමයි. කිසිදු ක්‍රියාවක බිජයකට, එහි එළය නොලැබී යන්නේ නැහැ. යුක්තියක්ව වන අයට ඕනෑම සිතිවිල්ලක්, ඕනෑම වචනයක් හෝ ඕනෑම ක්‍රියාවක් තමන්ට අවශ්‍ය විටෙක සිදුකළ හැක. ඔවුන්ගේ සිතිවිලි යුක්තියක්ව වෙයි. යමක් කිරීමට අවශ්‍ය නැති වුවත් එය සිදුවුවා; යමක් සිතන්නට අවශ්‍ය නොවුවත් ඒ ගැන සිතූණා, කියා දෙයක් ඔවුන්ට නැත. සියලු රහස් දන්නා කෙනෙක් විමේ සහ යෝගාවේ නිවැරදිව සම්බන්ධ වී සිටීමේ සලකුණ වන්නේ, යුක්තියක්ව විමයි.

පාඨය: ත්‍යාගශීලී හඳවත් ඇති අයගේ නිධන් ගබඩාව සෑම විටෙකම පිරී පවතී.

*** මිම ශාන්ති ***